

[Elgaard.]

indirekte, indrømmer, at selve Løsningen af Spørgsmaalet om en retfærdig Ordning af Retsforholdet mellem Ejer og Lejer kunde begrænses endnu stærkere, end det er sket ved Regeringspartiernes Ændringsforslag, og at man derved kunde komme det rigtige og Retfærdigheden meget nærmere.

Nu har vi andre kun at afvente Lovforslagets Gennemførelse og at følge den Udvikling paa disse Omraader i vort Samfund, som Loven vil medføre, og jeg vil gerne — og dermed skal jeg slutte mine Bemærkninger — sige til baade den ærede Ordfører og den højtærede Indenrigsminister, at det er min Tro, at Regeringen og Regeringspartierne ved at gennemføre Forslaget, som det nu foreligger, vil fremkalde Virkninger, der ikke er af heldig Art over for det Problem at skabe rimelige Vilkaar baade for dem, der vil forsyne vort Samfund med de nødvendige Boliger, og for de Parter, der direkte har Forbindelse med hinanden i Lejeforholdet. Derfor har jeg den Tro, at den Udvikling, som altsaa kan konstateres at være i fuld Gang inden for Regeringspartierne ved en lidt anden Indstilling over for Spørgsmaalet, vil tage stærkere Fart, efterhaanden som Lovens Virkninger kan manifestere sig, saaledes at vi fra den betydelige Uenighed, der har været Partierne imellem, efterhaanden kan naa frem til en Ordning, som alle Parter kan være interesseret i, fordi den gør Ret og Skel til begge Sider paa fuldkommen tilfredsstillende Maade.

Christmas Møller: Et Par ganske enkelte Bemærkninger vil jeg gerne først gøre med Hensyn til det, det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen, Udvalgets Ordfører, udtalte angaaende de Bemærkninger, mit Partis Udvalgsmedlemmer og jeg har fremsat i Betænkningen.

Det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen var særdeles utilfreds med, at vi havde nævnt, hvorledes Arbejdet var forløbet, og det forstaar jeg i og for sig særdeles vel; men det ærede Medlem kan jo blot give Besked om, om Ændringsforslagene da ikke er Resultatet af en Udenudvalgsforhandling, saa var det hele jo meget nemmere. Naar det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen havde givet os Besked herom, vilde man vide, hvordan Forholdet i Virkeligheden var; jeg har ikke sagt det fjerneste hertil, jeg har blot konstateret det som det Faktum, det var.

Naar det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen talte om, at Arbejdet i Udvalget

var blevet besværliggjort ved, at det i Dagspressen havde været nævnt, hvad der var sket i et Udvalgsmøde, har det ærede Medlem fuldkommen Uret heri. Forholdet var dette, at det Møde, der fandt Sted i Udvalget den 10. December, og som ikke efterfulgtes af noget Udvalgsmøde i 6 Uger — hvori naturligvis Juletiden faldt —, endte med, at Udvalgets Formand sagde: Nu maa vi vist hellere forhandle lidt for os selv. Det var, inden der havde staaet noget i Aviserne, og det var der egentlig meget Sympati for hos de Herrer. Man kunde godt forstaa, at der var god Grund til, at de skulde tale lidt sammen; og det har da ogsaa givet nogle Resultater, saaledes som man af Ændringsforslagene kan se.

Det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen har altsaa fuldkommen Uret, og jeg vil sige til ham: Tag dog naturligt paa Tingene. Ja, tag naturligt paa dem og sig: den højtærede Indenrigsminister har altsaa ikke været ganske heldig med Fremsettelsen af sit Forslag og med Udarbejdelsen af det, derfor maatte man have ham under Behandling; og man ved jo, at Indenrigsministeren trænger til en lidt langvarig Behandling, derfor tog det 6 Uger. Mere er der jo ikke at sige til den Ting.

Naar det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen saa søgte at forsvare eller forklare sig ved at henvise til Begivenheder omkring Udvalgsarbejde i 1927, da Ministeriet hed Madsen-Mygdal, Indenrigsministeren Krag, og det drejede sig om Arbejdsloshedsloven, kunde det da ikke falde mig ind at bestride, at Partiet Venstre og vi forhandlede om Tingene, det manglede da bare, hvorfor skulde vi dog ikke gøre det? Da vi ikke forhandlede om Tingene, saa man jo, hvordan det gik, saa det er da ganske ligetil. Men det er ganske ejendommeligt, at det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen skal helt tilbage til den sorteste Periode i dansk politisk Historie — ikke efter min, men efter hans Mening — for overhovedet at finde noget Sidestykke til det, han selv har været med til.

Jeg overlader ham at overveje, om han egentlig synes, at Forsvaret var saa godt. Det kunde ikke falde mig ind paa nogen Maade at sige noget til, at de to Regeringspartier forhandler og forhandler indbyrdes, ogsaa efter at et Lovforslag er blevet forelagt. Jeg forbeholder mig blot at gøre det klart for Befolkningen, hvad det er, der foregaar her i Landet, og naar jeg ser paa Lovforslaget, saaledes som det her foreligger, og paa Forslaget i den Skikkelse, hvori Regeringspartierne nu vil